

foreffrive Betingelserne for Værbiernes Anvendelse; men det er Rigsraadets Sag. Det er Rigsdagens Sag at dele imellem Monarchiet og de private Ciere, men det er Rigsraadets Sag at træffe Bestemmelse om Anvendelsen af de Summer, som Monarchiet kommer i Besiddelse af ved denne Deling og at bevilge dem til Anlæggelse af Fæstningsværker. Naar denne Sag sees i sit hele Omfang, naar Diet ikke er sættet paa det enkelte Punkt, men seer ud over hele Landet, kunde der opstaae Spørgsmaal, om ikke Pengene kunde anvendes hensigtsmæssigere paa anden Maade. Jeg skal ikke nærmere gaae ind herpaa; men jeg maa henholde mig aldeles til den ærede sidste Tale; som saa klart, netop saa klart som kun en saa øvet Tale, der er vant til at tale for Landets højeste Domstol, kan gjøre det; som saa klart har viist, at her er Tale om Anvendelse af Monarchiets Penge; netop det gjør det klart, at det ikke er os, men Rigsraadet, der skal tage Bestemmelse om Anvendelsen af og Betingelserne for samme. Jeg troer derfor, at efter hvad der nu er oplyst, vil der være al Anledning til at stemme imod Endringsforslaget.

Sehmann: Jeg vil kun ønske min ærede Ven (Brock) til Bylle med, at han den første Gang, han optræder her, er i det naalmindelig heldige Tilfælde, at hvad enten han stemmer principalt eller subsidiairt, stemmer han for det Samme, thi hvis det Subsidiaire gaaer igjennem, fejrer han dog principalt, eller med andre Ord, med Hensyn til Lovens endelige Skæbne vil Antagelse af Udvalgets Forslag føre til Lovens Forkastelse. Forøvrigt skal jeg kun tilføie, at naar her tales om Millioner, saa er det vel rigtigt, at Værdien af al den Grund, der kan anvendes til Byggeplads, vil beløbe sig til Millioner, men deraf er det, der maatte indvindes, ved at Staten kjøber med Indskrænkning og sælger uden Indskrænkning, kun en væsentlig Deel. Det maa jo vel erindres, at en stor Deel af Grunden vies af Staten selv.

Brock: Ja, det forekommer mig jo rigtigt, at den høitærede Minister dog noget maa have misforstaaet mig. Det er vel muligt, at

jeg ikke har været fuldstændig klar. Jeg tilstaaer, at det ikke var uden en vis Bevægelse og Engstelse, at jeg første Gang tog Ordet i denne Forsamling, og jeg vil ligeledes gjerne tilstaae, at jeg havde ønsket, at jeg ikke havde maattet komme til at gjøre det i nærværende Sag, men ikke bestoimindre forekommer det mig, at den høitærede Minister maa meget mærkeligt have misforstaaet mig, naar han har troet, at jeg skulde klart for Thinget have viist, at vi her vilde bestemme, hvorledes Monarchiet skulde anvende en vis Capital. Alt, hvad vi gjøre, er, at vi sige til Indenrigsministeren: Under den Forudsætning, at Du anvender disse Penge i et bestemt givet Diemed, for dette Tilfælde votere vi Dig Medlemmerne, men under ingen anden Omstændighed. (Indenrigsministeren: Ja!) Med andre Ord, Thinget tillader ikke, at man speculerer i disse Eiendomme, og giver ikke Ministeren Tilladelse til at anvende den indbundne Capital i et hvilket som helst Diemed; vi tillade kun Indenrigsministeren at expropriere og tilveiebringe en vis Capital under en vis Forudsætning. Vil Monarchiet ikke gaae ind paa at modtage Pengene af Indenrigsministeren under denne Forudsætning, hvad det er frit raadigt over, saa beholder det Intet; vi stille en Betingelse. Det forekommer mig dog virkelig at være saa klart, at det næsten maa indlyse af sig selv. Vi stille som Betingelse for Votering af disse Penge Anvendelse i et bestemt Diemed, men vi binde ikke Monarchiet til at antage en Befæstningsplan. Vi sige: Vi finde det alene retfærdigt og billigt, at en Expropriation foregaaer under den og den Forudsætning; vi kunne ikke finde, at Regjeringen tilstrækkeligt kan retfærdiggjøre en Expropriation af noget som helst andet Hensyn end til Kjøbenhavns Befæstning, vi kunne ikke finde, at det i og for sig vilde være en retfærdiggjørende Grund, at Kjøbenhavn maatte trænge til Udvidelse, at det i og for sig vilde være rigtigt at berøve de nuværende Ciere deres Eiendomme blot af Sundhedshensyn for Kjøbenhavn; vi kunne kun finde det ret og billigt, naar Pengesummen anvendes i det Diemed, som overhovedet har tilveiebragt den. Det er, saavidt jeg sjonner, hvad vi gjøre ved at optage som Forpligtelse, at Penge-